

Fem og Tyrgetyvende Møde.

Lørdagen den 26de Januar Kl. 1.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtaget.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der siden forrige Møde er omdeelt „Forflag til Lov om Tillæg til Lov om Sognebåndsløsning af 4de April 1855“, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget ved 2den Behandling her i Thinget. Endvidere er omdeelt Vædrings- og Undervædringsforslag til 2den Behandling af „Udkast til Lov om Ansættelse af Væverinder ved de offentlige Skoler i Kjøbstæderne og paa Landet, samt om disses Opning“.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: Første Behandling af „Forflag til Lov angaaende danske Skibes Registrering“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 1417 ff.)

Bærtelsen: Det vil være det høie Things Medlemmer bekendt, at der angaaende den første Paragraph i denne Lov i Landstinget har været ført temmelig vidtløftige Forhandlinger tildeels paa Grund af det i det oprindelige Lovudkast forekommende mindre tydelige Udtryk „faste, danske Statsborgere“. Der blev i denne Anledning stillet Vædringsforslag til § 1 baade fra Udvalgets og fra den høitærede Finansministers Side. Finansministerens Vædringsforslag blev vedtaget ved 2den Behandling, men ved 3die Behandling stillede Udvalget et andet Forslag, som er optaget i det os forelagte Udkast. Jeg maa med Hensyn til Affattelsen af denne nye § 1 erklære, at jeg ikke kan være enig med Landstingsudvalgets Ordførere, naar han betragter dette som en heldig stillistiff Afflibning af § 1, og jeg maatte

derfor langt snarere foretrække det af den høitærede Finansminister til 2den Behandling stillede Vædringsforslag, hvorved Begyndelsen af § 1 kommer til at lyde saaledes: „For at et Skib kan opnaae Ret til at føre dansk Flag, maa dets Eier eller Eiere være danske Statsborgere, der have Indfødsret, uden at være nedsatte i Ublandet, eller, om de end ikke have Indfødsret, dog have vundet fast Hjem i Danmark“. Grunden til, at Udvalget har forandret dette, var, at man vilde undgaae Udtrykket „danske Statsborgere“, men jeg indseer ikke, at man i andre Forhold end de, der vedrøre denne Lov, vil søge hen til den for at søge en Definition paa, hvad dansk Statsborgere er, og da jeg maa betragte det første Punktum af § 1 som mindre heldigt affattet i stillistiff Henseende, vil jeg langt foretrække det af den høitærede Finansminister til 2den Behandling i Landstinget stillede Forslag. Jeg har endnu kun en kort Bemærkning at gjøre med Hensyn til § 14; det hedder der, at Skibets Navn aldrig kan ombyttes, uden naar det gaaer over til en anden Eier. Hidtil har det ganske vist, saaledes som det i Motiverne er os viist ved Placat af 9de November 1803, været forbudt, at Skibe stiftede Navn, men Praxis har dog medført, at Tolbestyrelsen har kunnet tillade Forandring af Skibets Navn, selv om det ikke overgik til en ny Eier, og jeg mener, at der kan findes mangfoldige Tilfælde, hvor det var ønskeligt, at en saadan Tillabelse kunde gives, og jeg skal tillade mig at oplyse dette ved et Exempel. En ung Skibsfører eier f. Ex. sit eget Skib og har opkaldt det efter sin Kjereste; naar hun da bliver ham utro, maa han bestandigt blive ved at trække om med hende tilvands, og det er ikke urimeligt, at han kunde frygte for, at Sæcaroline kunde blive ham ligesaa utro som Landcaroline; det var derfor heldigt, om han kunde ombytte Navnet f. Ex. med den nye Kjerestes Navn, som han har større Tiltro til. Man har meent, at det kunde afftedkomme Misligheder, navnlig at et Skib ved at ombytte Navn, kunde unddrage sig An-